

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 iulie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Guzun Ion,

Judecători – Țurcan Anatolie și Talpă Boris,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cecan Mihaela în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2022, în cauza penală în privința lui

Darii Sergiu xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.09.2021 – 23.12.2021;

Instanța de apel: 14.01.2022 – 21.09.2022;

Instanța de recurs: 26.01.2023– 19.07.2023.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 decembrie 2021, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, procesul penal pornit în privința inculpatului Darii Sergiu în baza art.217 alin.(2) Cod penal a fost încetat, în legătură cu liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, echivalentul a 7 500 (șapte mii cinci sute) lei.

S-a dispus de a încasa din contul lui Sergiu Darii a sumei de 933 (nouă sute treizeci și trei) lei, în beneficiul statului cu titlu de recuperare a cheltuielilor judiciare.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că, Darii Sergiu, urmărind scopul consumului ilegal de droguri, nedispunând de autorizație corespunzătoare, pe parcursul anului 2020, aflându-se în diferite locații din mun. Chișinău, în repetate rânduri a procurat ilegal de la cet. Șurupov Andrei droguri sub formă de hașiș, inclusiv la 24.09.2020, aproximativ la ora 12:00, aflându-se în apropierea buticului nr.69 de pe str. Calea Basarabiei din mun. Chișinău, a procurat ilegal de la Șurupov A. contra sumei de 500 lei, șase pliculețe confecționate din hârtie de culoare albă, în interiorul cărora, potrivit raportului de expertiză nr.34/12/1-R-3733 din 26.10.2020, se aflau fragmente sub formă de cubulețe de substanță solid-cleioase, de culoarea cafeniu-închisă cu cantitatea de 3.097 grame, care reprezintă substanța

stupefiantă hașiș, adică droguri, care la aceeași dată, au fost ridicate de la el de către colaboratorii de poliție, în timp ce se afla pe str. Calea Basarabiei din mun. Chișinău.

Potrivit Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, cu ulterioarele modificări, cantitatea drogurilor aflată în posesia ilegală a lui Darii Sergiu, manifestată prin procurare și păstrare a celor 3,097 grame de marijuană, reprezintă droguri în proporții mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a reținut că, în drept, fapta inculpatului Darii Sergiu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal – Circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, adică producerea și păstrarea drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Darii Sergiu să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal și a-i aplica pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

În motivarea cerințelor sale, acuzarea a invocat următoarele aspecte:

- la emiterea sentinței de încetare a procesului penal cu aplicarea prevederilor art.55 Cod penal, instanța de judecată, eronat a apreciat comportamentul inculpatului, atât în timpul efectuării urmăririi penale, cât și în cadrul examinării cauzei;

- în instanța de judecată, precum că acesta „a colaborat cu organul de urmărire penală denunțând persoana de la care a procurat droguri”, or, simpla recunoaștere de către inculpat a ansamblului de probe administrate în rezultatul mai multor acțiuni de urmărire penală și măsuri speciale de investigații efectuate, care dovedesc incontestabil procurarea de către Darii Sergiu de la A. Șurupov a drogurilor, nu poate fi interpretată ca colaborare cu organul de urmărire penală. Mai mult ca atât, instanța eronat a apreciat, precum că inculpatul Darii Sergiu „a predat benevol drogurile”, or potrivit art.217 alin.(5) Cod penal, „nu poate fi considerată predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora ridicarea acestora la reținerea persoanei, precum și la efectuarea acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea lor”. Prin urmare, această circumstanță invocată de instanță, care nu corespunde faptelor stabilite, eronat a fost pusă la baza sentinței de încetare a procesului penal cu liberarea de răspundere penală potrivit art.55 Cod penal a inculpatului Darii Sergiu;

- la fel, instanța incorect a stabilit circumstanța atenuantă recunoașterea săvârșirii faptelor indicate în rechizitoriu, fiindcă aceasta servește ca o condiție preexistentă pentru admiterea examinării cauzelor penale în ordinea art.364¹ Cod de procedură penală;

- totodată, instanța a omis faptul că potrivit art.55 alin.(1) Cod penal, poate fi liberată de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională persoana, dacă s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale. Deși inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii solicitând examinarea cauzei în ordinea art.364¹ Cod de procedură penală, instanța nu a ținut de circumstanțele cauzei și nu a apreciat corect gradul de pericolul ce îl prezintă pentru societate această infracțiune și faptul că prin soluționarea ei urmează să producă

efectul scontat și anume: evidențierea faptului că organele de drept, opinia publică nu tolerează comportamentul inadecvat al persoanelor ce se fac vinovate de circulația ilegală a substanțelor narcotice;

- este inadmisibil tolerarea unor astfel de fapte prin liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională. Mai mult, aplicarea prevederilor art.55 Cod penal în privința inculpatului Darii Sergiu este contrară prevederilor art.2 alin.(2) Cod penal, care stipulează că, legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2022, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Darii Sergiu a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsa cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei, cu liberarea de la executarea pedepsei penale în legătură cu aplicarea Legii nr.243 din 24.12.2021 „Privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”.

În rest, dispozițiile sentinței a fost menținute.

4.1 În motivarea soluției instanța de apel a invocat că, prima instanță cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Darii Sergiu încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art.217 alin.(2) Cod penal - procurarea și păstrarea drogurilor, săvârșite în proporții mari, fără scop de înstrăinare.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Darii Sergiu, instanța de apel a constatat în baza probelor administrate de acuzatorul de stat că acțiunile infracționale ale inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, sentința primei instanțe nefiind contestată în această parte, de către părțile la proces.

4.2. La stabilirea pedepsei penale, instanța de apel a reținut că, inculpatul Darii Sergiu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și a solicitat examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a comis pentru prima dată o infracțiune ușoară, s-a căit de cele comise, însă aceste circumstanțe nu sunt suficiente pentru aplicarea prevederilor art.55 Cod penal și respectiv, să fie dispusă liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională a inculpatului.

În acest sens, instanța de apel a notat că, aplicarea prevederilor art.55 Cod penal - liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională nu este o obligație, ci un drept al instanței de judecată, în cazul în care persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, cu excepția infracțiunilor prevăzute la art.art.181¹, 256, 264 alin.(2), 264¹, 303, 314, 326 alin.(1), 327 alin.(1), 328 alin.(1), 332 alin.(1), 333 alin.(1), 334 alin.(1) și (2), 335 alin.(1) și 335¹ alin.(1) Cod penal, și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Cu referire la cea din urmă condiția pentru aplicarea art.55 Cod penal, și anume, „constatarea că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale”, instanța

de apel a stabilit că prima instanță eronat a apreciat comportamentul inculpatului Darii Sergiu, atât în timpul efectuării urmăririi penale, cât și în cadrul examinării cauzei.

Respectiv, în ceea ce privește concluziile primei instanțe precum că, inculpatul „a colaborat cu organul de urmărire penală denunțând persoana de la care a procurat droguri”, nu pot fi reținute ca fiind pertinente, or, simpla recunoaștere de către inculpat a ansamblului de probe administrate în rezultatul mai multor acțiuni de urmărire penală și măsuri speciale de investigații efectuate, care dovedesc incontestabil procurarea de către inculpatul Darii Sergiu de la A. Șurupov a drogurilor, nu poate fi interpretată ca colaborare cu organul de urmărire penală.

Mai mult, prima instanță eronat a apreciat faptul, precum că inculpatul Darii Sergiu „a predat benevol drogurile”, deoarece potrivit art.217 alin.(5) Cod penal - nu poate fi considerată predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora ridicarea acestora la reținerea persoanei, precum și la efectuarea acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea lor.

Prin urmare, această circumstanță invocată de prima instanță, care nu corespunde faptelor stabilite, eronat a fost pusă la baza sentinței de încetare a procesului penal cu liberarea de răspundere penală potrivit art.55 Cod penal a inculpatului Darii Sergiu.

Astfel, instanța de apel a constatat că, deși inculpatul Darii Sergiu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii solicitând examinarea cauzei în ordinea art.364¹ Cod de procedură penală, prima instanță nu a ținut de circumstanțele cauzei și nu a apreciat corect gradul de pericolul ce îl prezintă pentru societate această infracțiune și faptul că prin soluționarea ei urmează să producă efectul scontat și anume: evidențierea faptului că organele de drept, opinia publică nu tolerează comportamentul inadecvat al persoanelor ce se fac vinovate de circulația ilegală a substanțelor narcotice.

Instanța de apel a dedus că, pedeapsa aplicată inculpatului Darii Sergiu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, și anume - sub formă de sancțiune contravențională, este una inefficientă, care nu corespunde exigențelor individualizării pedepsei penale și este inechitabilă în coraport cu fapta săvârșită.

În contextul dat, instanța de apel ținând cont de faptul că, infracțiunea săvârșită de inculpatul Darii Sergiu face parte din categoria infracțiunilor „ușoare”, că a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, solicitând examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, sincer s-a căit de cele comise, de prezența circumstanțelor atenuante - căința sinceră a inculpatului, comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare și lipsa circumstanțelor agravante va aplica inculpatului Darii Sergiu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ce constituie 25 000 lei.

Astfel, instanța de apel a apreciat că pedeapsa penală aplicată inculpatului Darii Sergiu constituie o pedeapsă echitabilă în coraport cu circumstanțele cauzei și cu personalitatea inculpatului, fiind de natură să satisfacă exigențele individualizării pedepsei penale și care nu poate genera apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fiind stabilită în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal și reduse în conformitate cu prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

4.3. Instanța de apel a reținut că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, inculpatul Darii Sergiu a înaintat cerere scrisă prin care a solicitat aplicarea Legii

nr.243 din 24.12.2021 (în vigoare din 31.12.2021) „Privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova” și încetarea procesului penal intentat în privința sa.

Astfel, instanța de apel nu a constatat careva impedimente de aplicare în privința inculpatului Darii Sergiu a prevederilor Legii nr.243 din 24.12.2021 „Privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”, or, s-a reținut faptul că, infracțiunea incriminată inculpatului a fost comisă până la adoptarea Legii nr.243 din 24.12.2021, pentru care Legea penală prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, inculpatul solicitând aplicarea în privința sa a actului de amnistie și în temeiul art.389 alin.(4), pct. 2) Cod de procedură penală, se va dispune liberarea inculpatului Darii Sergiu de la executarea pedepsei în legătură cu aplicarea Legii nr.243 din 24.12.2021 „Privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”.

5. Avocatul Cecan Mihaela în numele inculpatului, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar decizia instanței de apel și solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea cerințelor, partea apărării indică că corectarea inculpatului este posibilă fără a fi supus răspunderii penale, întrunind în totalitate condițiile prevederilor art.55 Cod penal, acesta fiind caracterizat pozitiv, căința sinceră, nu a fost niciodată în conflict cu legea și întrunește toate condițiile pentru a fi liberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională.

Avocatul consideră că, prima instanță corect i-a acordat șansa de a fi tată exemplar în continuare, să poată fi încadrat în societate și câmpul muncii fără a avea pata antecedentelor penale deoarece scopul pedepsei își găsește eficacitatea prin aplicarea sancțiunii contravenționale, care la fel este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a făptuitorului, aplicându-i sancțiune contravențională.

Astfel, apărarea reține că, aplicarea în privința inculpatului Darii Sergiu a unei pedepse mai blânde (pedeapsă contravențională) va asigura aplicarea unei pedepse echitabile, condiționând gradul influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului. De asemenea, pedeapsa sub formă de amendă contravențională va contribui în cel mai eficient mod la conștientizarea de către inculpat a faptei infracționale comise, constituind și o măsură eficientă de profilaxie socială ce va contribui la iradierea în perspectivă a faptelor infracționale de această categorie.

Consideră că, aceste prescripții legale nu au fost respectate de instanța de apel, deoarece, în situația în care, în speță, nu au fost constatate circumstanțe agravante, iar art.362¹ alin.(3) lit. a) Cod penal prevede pedepse alternative, cum ar fi amendă sau închisoare, în partea descriptivă a deciziei contestate lipsește cu desăvârșire argumentarea caracterului excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoarea și motivarea că o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Instanța de apel nu a analizat obiectiv circumstanțele cauzei, nu a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale, nu s-au respectat cerințele art.6 CEDO privitor la asigurarea unui proces echitabil, nu s-a expus din care motive a aplicat o pedeapsă aspră, deoarece în cauză nu sunt impedimente pentru aplicarea unei pedepse mai blânde. Nu s-a expus asupra faptului că inculpatul a solicitat menținerea sentinței

primei instanțe, în plus prin amenda contravențională aplicată acestuia, statul ar avea de câștigat deoarece se adună bani în bugetul statului.

6. Asupra recursului prezintă referință procurorul care se pronunță pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, deoarece instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei aplicate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal reține că recurentul invocă temeiuri pentru recurs pct.6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, exprimându-și dezacordul cu decizia instanței de apel la capitolul individualizării pedepsei.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că aceste temeiuri nu-și găsesc confirmare în speța dedusă judecării.

Din conținutul recursului rezultă, că autorul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică decizia instanței de apel numai referitor la excluderea prevederilor art.55 Cod penal.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a

Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul menționează că, pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța de judecată trebuie să se conducă de limitele pedepsei stabilite de sistemul dreptului penal, care sunt relativ determinate. Aceste pedepse sunt: minimum și maximum prevăzut de fiecare infracțiuni în parte.

Astfel, lui Darii Sergiu în baza art.217 alin.(2) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, adică în limitele prevăzute de lege și totodată, s-a luat în considerație faptul că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în baza art.364¹ Cod de procedură penală.

Or, sancțiunea art.217 alin.(2) Cod penal, prevede amendă în mărime de la 400 până la 700 unități convenționale, iar conform prevederilor art.64 alin.(3) Cod penal, mărimea amenzii pentru persoanele fizice, la cazul dedus judecății, se stabilește în limitele la 500 la 3 000 unități convenționale.

Prin urmare, instanța de apel corect și-a argumentat poziția la stabilirea pedepsei inculpatului Darii Sergiu care este una echitabilă, stabilită în limitele legii și direct proporțională cu gravitatea faptei comise, luând în considerație că, inculpatul a recunoscut vina, judecarea cauzei a avut loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art.364¹ Cod de procedură penală, căința sinceră și faptul că infracțiunea comisă face parte din categoria celor ușoare, necesitatea asigurării unui comportament adecvat a inculpatului în viitor, precum și atitudinea lui față de infracțiunea comisă, de consecințele acesteia și care va fi în măsură să atingă scopul pedepsei penale, de restabilirea echității sociale și corectarea condamnatului.

Pedeapsa penală, potrivit art.61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Din decizia instanței de apel se constată că, la stabilirea și aplicarea pedepsei, instanța a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art.art.7, 61, 64 alin.(3), 75 și 76 Cod penal.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal statuează că, pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, a fost stabilită și individualizată corect, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și totodată, evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În acest context, Colegiul penal respinge argumentele invocate în recurs, or, pedeapsa este echitabilă când ea este proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că, Codul penal prevede și liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională (art. 55 Cod penal), care poate fi aplicată doar în cazul când instanța de judecată constată că în cauză sunt întrunite condițiile obligatorii prescrise de această normă și anume: a) infracțiunea săvârșită să fie de categoria celor ușoare ori mai puțin grave; b) să fie săvârșită pentru prima oară; c) să-și recunoască integral vina; d) să fie reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune; e) să se constate că corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal reține că, prin sintagma „poate” din textul alin.(1) art.55 Cod penal, aplicarea acestei norme nu trebuie înțeleasă ca o obligație față de instanța de judecată, or, alin.(1) stipulează că, în cazul când sunt stabilite condițiile menționate supra, instanța trebuie să ajungă la convingerea că corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Prin urmare, instanța de judecată, în persoana judecătorului, care ținând cont de prevederile art.art.26, 101 Cod de procedură penală, adoptă soluția, inclusiv și în baza propriei convingeri, trase conform prevederilor art.55, dar și art.75 Cod penal.

Astfel, în situația când instanța consideră că, corectarea persoanei vinovate nu va putea fi atinsă prin soluția de liberare de răspunderea penală cu tragerea la răspunderea contravențională, nu va aplica prevederile art.55 Cod penal, ci pedeapsa prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia persoana se condamnă.

În speța discutată, instanța de apel corect a conchis că în privința inculpatului nu este temei de aplicare a art.55 Cod penal.

Deci, criticile formulate de recurent, enunțate la pct.5. al prezentei decizii, prin care se susține posibilitatea aplicării în privința inculpatului Dării Sergiu a prevederilor art.55 Cod penal, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, cărora instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct.4, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și, a cărei reluare nu se mai impune.

Colegiul penal conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise la art.art.414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, iar temei pentru admiterea recursului ordinar declarat de partea apărării nu există impunând-u-se soluția declarării inadmisibilității acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cecan Mihaela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Darii Sergiu xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 21 septembrie 2023.

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Țurcan Anatolie

Talpă Boris

Notă: Din motivul imposibilității semnării deciziei motivate de către judecătorul Guzun Ion, din cauza demisiei acestuia din funcție de la 25 august 2023, prezenta decizie motivată este semnată de către Președintele interimar al Curții Supreme de Justiție, judecătorul Puica Viorica, în conformitate cu prevederile art.339 alin.(8) Cod de procedură penală.